A°. 1910.

N°. 63.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE,

waarbij wordt afgekondigd de Wet van den 7n. November 1910 (Staatsblad No. 316), houdende regeling van de wijze van beheer en verantwoording van de geldmiddelen der kolonie Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande Wet:

(No. 316.) WET *van den 7n. November 1910, houdende regeling van de wijze van beheer en verantwoording van de geldmiddelen der kolonie* Curaçao.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat ingevolge het tweede lid van artikel 62 der Grondwet en artikel 174 van het Reglement op het beleid der Regeering in de kolonie Curaçao de wijze van beheer en verantwoording van de geldmiddelen dier kolonie bij de wet behoort te worden geregeld;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

1ste HOOFDSTUK.

Van de wijze van beheer der koloniale 'geldmiddelen.

AFDEELING I.

Van de begrooting.

Art. 1.

De koloniale huishoudelijke begrooting wordt gesplitst

voor de uitgaven:

in afdeelingen en artikelen;

voor de ontvangsten:

in afdeelingen en onderdeelen.

Art. 2.

Moet, ingevolge art. 104 van het Reglement op het beleid der Regeering, de begrooting definitief worden vastgesteld door de wet, dan wordt het daartoe strekkend ontwerp uiterlijk op het tijdstip voor de indiening van de Staatsbegrooting, bij artikel 124 der Grondwet bepaald, aan de Staten-Generaal aangeboden.

De Gouverneur kondigt de wet, houdende definitieve vaststelling van de begrooting der kolonie, zoo spoedig mogelijk af.

Art. 3.

Bij de vaststelling van de begrooting worden de artikelen aangewezen, welke door den Gouverneur door overschrijving uit den post voor onvoorziene uitgaven kunnen worden aangevuld, wanneer het toegestaan bedrag ontoereikend wordt bevonden. Ook artikelen, welke voor memorie zijn uitgetrokken, kunnen voor die overschrijving worden aangewezen.

Overschrijvingen van het eene begrootingsartikel op het andere vinden niet plaats dan krachtens algemeene verordening, uitgegaan van de macht, die de begrooting heeft vastgesteld.

Art. 4.

De begrootingsposten worden, behoudens de bepalingen van art. 31, middellijk noch onmiddellijk verhoogd door eenige der kolonie aankomende bate.

Art. 5.

De in den loop van het dienstjaar opkomende behoeften, welke niet in de begrooting zijn omschreven, worden in Nederland door Ons, en in de kolonie door den Gouverneur, op den post voor onvoorziene uitgaven aangewezen.

Die uitgaven worden in de rekening gebracht en omschreven in zoovele bijzondere posten, als zij gelijksoortige onderwerpen betreffen.

Art. 6.

Elke begrooting wordt vastgesteld voor een tijdvak van een jaar, loopende van en met 1 Januari tot en met 31 December.

De dienst blijft open: tot en met 31 Maart van het jaar volgende op het dienstjaar om de werken of gedeelten daarvan en de leverantiën te volbrengen en de goederen te verzenden, waarvan de volbrenging of verzending volgens de verklaring van het hoofd der betrokken administratie, ten gevolge van omstandigheden, in die verklaring te vermelden, niet vóór of op den laatsten December van het dienstjaar heeft plaats gehad; tot en met den 31sten December daaraanvolgende om alles ten einde te brengen wat het bewerkstelligen van de ontvangsten en het verevenen en ordonnanceeren van de uitgaven betreft.

Afdeeling II.

Van de ontvangsten.

Art. 7.

Al de in Nederland voor de kolonie ontvangen gelden worden gestort in 's Rijks schatkist. De in de kolonie ontvangen gelden worden gestort in de koloniale kas.

Art. 8.

Is tot aanvulling der koloniale middelen eene bijdrage uit

's Rijks schatkist noodig, dan wordt de rekening van de kolonie met 's Rijks schatkist goedgeschreven voor het bedrag van de bijdrage, gelijk die voorkomt in den ramingsstaat der middelen, gevoegd bij de koloniale huishoudelijke begrooting voor dat jaar.

De sommen, welke wegens bijdrage zijn toegestaan en bij vaststelling van het slot der rekening niet noodig blijken te zijn geweest, worden zoo spoedig mogelijk ten bate van 's Rijks middelen teruggeschreven.

Art. 9.

Indien het overeenkomstig art. 106 van het Reglement op het beleid der Regeering vastgestelde slot der rekening zonder bijdrage uit 's Rijks schatkist een batig saldo aanwijst, wordt dat als afzonderlijke post opgenomen onder de middelen en inkomsten ter goedmaking van de uitgaven van het jaar, volgende op dat, waarin de rekening is vastgesteld.

Art. 10.

Bruikbare goederen, voor den kolonialen dienst bestemd, worden niet vervreemd.

Van dit verbod zijn uitgezonderd voorwerpen, die niet meer voor dien dienst benoodigd zijn, zoomede voorwerpen, welke om dringende redenen aan derden, of tot uitvoering van gouvernementswerken aan aannemers afgestaan of verkocht worden.

Andere roerende goederen, eigendom van de kolonie, waarvan de verkoop in haar belang wenschelijk is, alsmede de niet meer voor den dienst benoodigde goederen in het vorig lid bedoeld, worden steeds in het openbaar verkocht, tenzij door Ons of door den Gouverneur in bijzondere omstandigheden machtiging of last wordt gegeven tot onderhandschen verkoop.

Art. 11.

Belastingen en andere middelen worden geboekt ten voordeele van den dienst van het jaar, waarin zij ontvangen worden.

Art. 12.

Regelingen strekkende tot invoering, verhooging, verlaging of afschaffing van belastingen of tot opheffing van eenig ander

middel van inkomst, treden niet in werking, voordat bij de begrooting op die invoering, verhooging, verlaging, afschaffing of opheffing gerekend is.

Om dringende redenen kan hierop eene uitzondering worden gemaakt.

Art. 13.

Teruggaaf van hetgeen betaald is wegens belasting of wegens eenig ander middel wordt gebracht in mindering van de gelijksoortige ontvangsten over het jaar, waarin de teruggave plaats had.

Indien meer is teruggegeven dan van de ontvangsten kan worden afgetrokken, wordt het meerdere als uitgaaf verantwoord.

De bewijzen der teruggaven, vergezeld van bescheiden, waaruit van de aanleiding en den last daartoe blijkt, worden overgelegd aan de Algemeene Rekenkamer.

Art. 14.

Geschillen over vorderingen kunnen in Nederland door Ons, en in de kolonie door den Gouverneur, na ingewonnen advies van den Raad van Bestuur, worden beëindigd bij dading, waarop, indien het onderwerp van het geschil eene hoogere geldswaarde heeft dan f 10 000, goedkeuring bij de wet is vereischt.

Jaarlijks wordt door Onzen Minister van Koloniën van de dadingen, welke geen goedkeuring bij de wet behoeven, mededeeling gedaan aan de Staten-Generaal.

Art. 15.

Kwijtschelding van vorderingen wordt verleend door Ons, indien de invordering in Nederland had moeten plaats hebben, en krachtens Onze machtiging door den Gouverneur, wanneer de invordering in de kolonie had moeten geschieden.

Geheele of gedeeltelijke kwijtschelding van eene vordering, die meer bedraagt dan f 10 000, behoeft goedkeuring bij de wet.

Art. 16.

Alle uit belastingverordeningen voortspruitende vorderingen van de kolonie verjaren, voor zoover die verordeningen zelf

daaromtrent geen andere termijnen behelzen, met vijf jaren, te rekenen van den aanvang van het jaar, waarin de belasting invorderbaar was.

Overigens zijn de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek der kolonie op de verjaring van de vorderingen der kolonie toepasselijk.

Afdeeling III.

Van de uitgaven.

Art. 17.

Alle betalingen voor de kolonie, welke in Nederland moeten plaats hebben, waaronder ook zijn begrepen die, ter versterking van de koloniale kas, worden door aanwijzing op 's Rijks schatkist, en die, welke in de kolonie moeten plaats hebben, worden door aanwijzing op de koloniale kas bewerkstelligd.

Art. 18.

Voor de betalingen, welke in Nederland moeten plaats hebben, worden door den Minister van Financiën aan den Minister van Koloniën kredieten geopend.

Deze kredieten mogen het tegoed van de kolonie in 's Rijks schatkist met niet meer dan f 500 000 te boven gaan.

Aan de kolonie kan door Ons de verplichting worden opgelegd om rente ten behoeve van 's Rijks schatkist te vergoeden over het bedrag, waarmede de kredieten het tegoed te boven gaan.

Art. 19.

Het uitvoeren van werken en het doen van leverantiën en transporten ten behoeve van de kolonie worden in het openbaar aanbesteed.

Alleen wanneer Onze Minister van Koloniën of de Gouverneur zulks in het belang der kolonie noodig oordeelt, kan van dien regel worden afgeweken.

In dat geval wordt van de beweegredenen melding gemaakt in de beschikking, waarbij de werken of leverantiën en transporten worden bevolen.

Art. 20.

De voorwaarden van aanbesteding vermelden de waarborgen, vereischt om als mededinger te worden toegelaten.

De bij de inschrijving en de uitvoering van de werken, leverantiën en transporten in acht te nemen bepalingen worden voor aanbestedingen in Nederland door den Minister van Koloniën en voor die in de kolonie door den Gouverneur vastgesteld.

Bij overeenkomsten wegens werken, leverantiën en transporten worden aan de aannemers geen interesten toegezegd ter zake van mogelijke vertraging in de voldoening hunner vordering.

Art. 21.

Het is aan alle landsdienaren in de kolonie en aan die tot het Departement van Koloniën behoorende, verboden werken, leverantiën of transporten voor de kolonie aan te nemen, zich daarvoor borg te stellen of daaraan hetzij rechtstreeks, hetzij zijdelings deel te hebben.

Art. 22.

Voorschotten kunnen worden verleend aan aannemers of leveranciers en, in de gevallen door Ons of door den Gouverneur te bepalen, op traktementen, — verlofs- en non-activiteitstraktementen daaronder begrepen, — wachtgelden, pensioenen, declaratiën wegens reis- en verblijfkosten en vaste uitkeeringen.

Sommen ter goede rekening kunnen binnen de grenzen der begrooting worden verstrekt tot het doen van betalingen ten behoeve van door Ons of door den Gouverneur aan te wijzen onderwerpen van huishoudelijk beheer.

Van die sommen wordt vóór het sluiten van den betrokken dienst rekening afgelegd en de ongebruikte gedeelten worden in mindering gebracht van de uitgaven ten laste van de artikelen, waaruit de sommen zijn gekweten.

Art. 23.

De vorderingen ten laste van de koloniale huishoudelijke begrooting worden verevend en betaalbaar gesteld in Nederland door of namens den Minister van Koloniën en in de kolonie door of namens den Gouverneur.

Art. 24.

Koloniale goederen, hoe ook genaamd, worden niet aan een schuldeischer afgestaan in het voordeel van het artikel der begrooting, waaruit zijne vordering moet worden gekweten.

Art. 25.

Elke verevening en betaalbaarstelling moet, behoudens het bepaalde bij artikel 22, gegrond zijn op het bewijs van het verkregen recht van de schuldeischers.

De bescheiden, welke door de schuldeischers tot staving hunner vorderingen moeten worden overgelegd, moeten beantwoorden aan de eischen, daarvoor door Ons te stellen bij algemeenen maatregel van bestuur, nadat de Algemeene Rekenkamer gehoord is.

Art. 26.

De uitgaven behooren tot den dienst van het jaar, waarin de rechten der schuldeischers van de kolonie zijn verkregen, behoudens de uitzondering, gemaakt in het tweede lid van artikel 6.

Gratificatiën en subsidiën behooren tot den dienst van het jaar, waarin zij zijn verleend, tenzij bij de toekenning anders is bepaald.

Voorschotten behooren tot den dienst van het jaar, waarin zij zijn betaalbaar gesteld.

Art. 27.

Onverevend gebleven vorderingen betreffende afgesloten diensten worden, mits zij niet verjaard zijn, gekweten uit de som voor onvoorziene uitgaven van het dienstjaar, waarin zij later verevend worden, en in de rekening afzonderlijk verantwoord en omschreven.

Verevende uitgaven, die worden teruggegeven vóór de afsluiting van den dienst, die er mede werd belast, worden in mindering der uitgaven van het betrokken artikel gebracht.

Art. 28.

Behoudens de bepalingen van artikel 30 zijn alle vorderingen ten laste van de koloniale huishoudelijke begrooting, die niet aan het Departement van Koloniën of aan het koloniaal

bestuur schriftelijk zijn ingediend binnen achttien maanden na de opening van het dienstjaar, verjaard; zij worden niet verevend noch betaald, tenzij om bijzondere redenen de voldoening van die vorderingen vóór de afsluiting van den betrokken dienst, in Nederland door Ons, en in de kolonie door den Gouverneur, mocht worden toegestaan.

Art. 29.

Door of vanwege het hoofd der betrokken administratie wordt aan den schuldeischer, zoo hij dat verlangt, bij de indiening zijner vordering een behoorlijk gedagteekend bewijs van ontvangst der ingediende stukken afgegeven.

Art. 30.

Voor zoover ten opzichte van speciale onderwerpen niet anders is bepaald, zijn de bij de burgerlijke wetten in Nederland gestelde termijnen van verjaring toepasselijk:

1º op alle in Nederland verschuldigde vorderingen wegens rente van koloniale schulden en die wegens traktementen, pensioenen, onderstandgelden en alle andere, welker bedrag bepaald is en welker verevening niet afhankelijk is van eene voorafgaande indiening van stukken door belanghebbenden;

2º op alle in Nederland verevende vorderingen, waarvoor mandaten of ordonnantiën van betaling zijn afgegeven.

Op alle sub 1 vermelde in de kolonie verschuldigde vorderingen en op alle in de kolonie tot voldoening van vorderingen afgegeven mandaten en ordonnantiën zijn de in de voor de kolonie geldende algemeene verordeningen gestelde termijnen van verjaring toepasselijk.

Art. 31.

Wanneer voorwerpen, welke voor den kolonialen dienst zijn aangekocht of voortgebracht, worden afgestaan aan een anderen tak van dienst dan die, welke de uitgaaf tot aankoop of voortbrenging gelastte, wordt de begrootingspost, bestemd tot aanschaffing van gelijksoortige behoeften in het dienstjaar, waarin de afstand plaats heeft (onverschillig wanneer de aankoop of voortbrenging is geschied) voor de geschatte geldswaarde goedgeschreven en met een gelijk bedrag belast het ar-

tikel, waaruit de tak van dienst, die de goederen behoeft, de uitgaaf tot aanschaffing kan kwijten.

Ingeval ten laste van een begrootingspost minder is betaald dan het bedrag, waarmede de uitgaven tengevolge van deze verstrekkingen zouden moeten worden verminderd, wordt het verschil ten bate van de middelen der kolonie geboekt. Is ten laste van den begrootingspost nog niets betaald, dan wordt de geheele waarde van de verstrekte goederen ten bate van die middelen geboekt.

Wanneer na de boeking ten bate van de middelen betalingen ten laste van een begrootingspost gedaan worden, kan door overboeking het bedrag dier betalingen zooveel mogelijk worden verminderd met de ten bate van de middelen geboekte som.

Art. 32.

Vereveningen op rekening of in mindering geschieden alleen voor gedane diensten, en nimmer mogen de verevende sommen dan nog overschrijden *vier vijfde* gedeelten der bedragen, waarop blijkens behoorlijke bewijzen van oplevering recht is verkregen.

IIde HOOFDSTUK.

Van de verantwoording der koloniale geldmiddelen.

Afdeeling I.

Van de contrôle.

Art. 33.

De contrôle over de koloniale uitgaven en ontvangsten geschiedt door de Algemeene Rekenkamer in Nederland overeenkomstig deze wet en voorts naar de thans bestaande of nader vast te stellen bepalingen voor de contrôle der Staatsuitgaven en ontvangsten.

Van alle ten laste van de kolonie aangegane geldleeningen houdt de Algemeene Rekenkamer de noodige registers om eene behoorlijke contrôle te verzekeren.

De Algemeene Rekenkamer deelt hare bedenkingen tegen de verevening der uitgaven en tegen de boeking der ontvangsten aan den Minister van Koloniën mede binnen drie maanden, nadat de bescheiden bij de Kamer zijn ingekomen.

Bij die mededeeling voegt zij de bescheiden, waartoe hare bedenkingen betrekking hebben, ter inzage en voor zooveel noodig ter verbetering.

Art. 34.

Door den Gouverneur wordt onder dagteekening van de afsluiting van het dienstjaar eene rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten opgemaakt, die vóór of op den laatsten Mei van het daarop volgend jaar door tusschenkomst van den Minister van Koloniën aan de Algemeene Rekenkamer gezonden wordt.

Die rekening wijst in de volgorde der begrooting en met gelijke omschrijving der artikelen en onderdeelen afzonderlijk aan:

in uitgaaf:

het geraamd bedrag en wat daarop is verevend;

in ontvangst:

het geraamd bedrag en wat daarop is ontvangen;

met aanduiding van de verschillen in meer en minder zoowel wat de uitgaven als de ontvangsten betreft, en met vermelding welke van de verevende sommen voldaan, welke verschuldigd gebleven zijn.

Zij vermeldt tevens zooveel mogelijk de oorzaken der verschillen tusschen de ramingen en uitkomsten.

Bij de rekening wordt een staat overgelegd, die naar onderscheiding der dienstjaren aantoont, welke sommen in het afgesloten dienstjaar, wegens uitgaven op vroegere dienstjaren verevend, eensdeels hetzij uitgegeven, hetzij door verjaring vrijgevallen, anderdeels verschuldigd gebleven zijn.

Art. 35.

De in het voorgaande artikel omschreven rekening wordt door de Algemeene Rekenkamer, na vergelijking met de door haar gehouden aanteekeningen, voorzien van eene verklaring van bevinding en binnen drie maanden na ontvangst aan den Minister van Koloniën teruggezonden, onder mededeeling van de bedenkingen en opmerkingen, waartoe het onderzoek van de rekening en van de daartoe behoorende verantwoordings-

stukken aanleiding heeft gegeven, voorzoover die niet reeds in haar, in het volgend artikel te vermelden, jaarverslag zijn opgenomen.

Art. 36.

Jaarlijks vóór of op 1 April zendt de Algemeene Rekenkamer aan Ons een volledig verslag van hare werkzaamheden over het afgeloopen jaar, waarin tevens vermeld worden alle ontdekte onregelmatigheden en afwijkingen van bestaande verordeningen, benevens de maatregelen, welke zij in het belang van het beheer der geldmiddelen wenschelijk acht.

Dit verslag, waarin wordt aangeteekend de stand der rekening van 's Rijks schatkist met de kolonie, wordt medegedeeld aan de Staten-Generaal en aan den Gouverneur ter overlegging aan den Kolonialen Raad.

Afdeeling II.

Van de ordonnateurs en andere niet rekenplichtige landsdienaren.

Art. 37.

Alle landsdienaren, die zonder ter zake rekenplichtig te zijn door onrechtmatige handelingen of door het nalaten van de zorg, waartoe zij gehouden zijn, middellijk of onmiddellijk aan de kolonie schade toebrengen, zijn verplicht die schade te vergoeden.

De vervolging van en het verhaal op de bedoelde landsdienaren in Nederland, hunne erfgenamen of rechtverkrijgenden geschieden volgens de regelen, bij de Rijkswetten vastgesteld of vast te stellen.

Voor Curaçao wordt door Ons in dit onderwerp voorzien.

Art. 38.

Al wie bevoegd is of gedelegeerd wordt tot het aangaan van schulden en tot de beoordeeling en het onderzoek van vorderingen ten laste van de kolonie, alsmede tot de betaalbaarstelling daarvan, mag niet tevens zijn rekenplichtige.

In Curaçao kan in bijzondere gevallen van dit voorschrift worden afgeweken.

AFDEELING III.

Van de rekenplichtigen.

Art. 39.

Alle personen en administratiën, die gemunt geld of geldswaardig papier, aan de kolonie toebehoorende of in 's Rijks schatkist dan wel in de koloniale kas gedeponeerd, onder zich hebben of magazijnen beheeren, zijn, voor zooveel zij een zelfstandig beheer voeren, verplicht aan de Algemeene Rekenkamer rekening af te leggen van het door hen gevoerd beheer.

Dezelfde verplichting kan door Onzen Minister van Koloniën of door den Gouverneur ook worden opgelegd aan personen en administratiën, die met den verkoop van landsgoederen belast zijn.

De rekenplichtigen worden ter zake van hun gehouden beheer niet van verantwoordelijkheid ontheven dan door een deswege door de Algemeene Rekenkamer af te geven bewijs.

Hierop wordt alleen eene uitzondering toegelaten voor hen, die den kolonialen dienst hebben verlaten, ingeval na de indiening van hunne laatste rekening drie jaren zijn verloopen zonder dat de uitkomst van het onderzoek der rekening te hunner kennis is gebracht.

Art. 40.

Door den Gouverneur wordt bepaald welke rekenplichtigen tot borgstelling verplicht zijn, zoomede tot welk bedrag.

Art. 41.

Door de Algemeene Rekenkamer worden aan de rekenplichtigen de modellen en tijdstippen van inzending der rekeningen voorgeschreven, alsmede de termijnen tot beantwoording van de daarop gevallen aanmerkingen en tot het indienen van bezwaren tegen de veranderingen, welke zij in de rekeningen heeft gemaakt.

Na het verstrijken van den termijn neemt de Algemeene Rekenkamer een besluit.

Wanneer, ondanks de door een rekenplichtige tegen de gemaakte veranderingen ingebrachte bezwaren, de Algemeene Rekenkamer van meening is niet op die veranderingen te moeten terugkomen, kan de rekenplichtige binnen twee maan-

den, nadat de beslissing te zijner kennis is gebracht, daarvan herziening vorderen.

Het onderzoek omtrent zoodanige herziening wordt opgedragen aan andere leden der Algemeene Rekenkamer dan die, welke de beslissing hebben voorgesteld, waardoor de rekenplichtige zich bezwaard acht.

Het besluit omtrent die herziening wordt genomen in eene vereenigde zitting der Algemeene Rekenkamer.

Te allen tijde, ook na afgifte van het in artikel 39 bedoelde bewijs, is de Algemeene Rekenkamer bevoegd tot herziening van besluiten, genomen op grond van stukken, die later blijken valsch te zijn, tenzij verjaring is ingetreden van de straf of van het recht tot strafvordering.

Van den uitslag der herzieningen wordt melding gemaakt in het verslag bedoeld in artikel 36.

Art. 42.

Aan de rekenplichtigen, die achterlijk zijn in het inzenden van hunne rekeningen, wordt door de Algemeene Rekenkamer een nieuwe termijn gesteld.

Bij verdere nalatigheid geeft de Algemeene Rekenkamer, naar gelang het verzuim in Nederland of in de kolonie wordt gepleegd, daarvan kennis aan Onzen Minister van Koloniën of aan den Gouverneur, die een ambtenaar aanwijst tot het ambtshalve opmaken van de rekeningen op kosten van de nalatigen, die bovendien door de Algemeene Rekenkamer worden beboet, indien zij daarvoor termen aanwezig acht.

Voor zooveel de rekenplichtigen inkomsten van de kolonie genieten, gaat de boete voor elk verzuim niet te boven het een twaalfde gedeelte van het jaarlijksch bedrag hunner bezoldiging, of wanneer zij procentsgewijze worden beloond, het een twaalfde gedeelte van hunne gemiddelde jaarlijksche inkomsten.

Voor hen, die geen inkomsten uit de koloniale kas genieten, wordt het op te leggen bedrag aan boete in geen geval hooger gesteld dan f 50 voor elk verzuim.

De rekeningen worden verder behandeld en afgedaan als waren zij door de rekenplichtigen zelven opgemaakt en ingezonden.

Art. 43.

Indien een rekenplichtige onder curateele wordt gesteld, voortvluchtig is of overlijdt, wordt de rekening, die hij had

behooren te doen, ambtshalve opgemaakt door een ambtenaar, daartoe door of van wege Onzen Minister van Koloniën of den Gouverneur aan te wijzen.

Deze rekening wordt aan den curator of aan de erfgenamen of rechtverkrijgenden medegedeeld; zij ontvangen desverlangd inzage van de daartoe behoorende bescheiden en aan hen wordt een redelijke termijn verleend om hunne bezwaren tegen de rekening en de daartoe behoorende bescheiden te doen gelden.

Na ontvangst van het antwoord van den curator, de erfgenamen of rechtverkrijgenden, dan wel wanneer zij den hun verleenden termijn ongebruikt hebben laten verstrijken, wordt de rekening overgebracht bij de Algemeene Rekenkamer, die haar in vereenigde zitting behandelt, en tegen wier besluit geene voorziening is toegelaten.

De erfgenamen en rechtverkrijgenden zijn van aansprakelijkheid ontslagen, wanneer drie jaren zijn verloopen :

1º na den dood van den rekenplichtige, zonder dat aan hen de ambtshalve opgemaakte rekening is medegedeeld ;

2º na het verstrijken van den aan hen tot indiening hunner bezwaren verleenden termijn, zonder dat de rekening is vastgesteld.

Art. 44.

In Nederland wordt door Onzen Minister van Koloniën en in de kolonie door den Gouverneur gezorgd voor de uitvoering der besluiten van de Algemeene Rekenkamer, vermeld in artikel 41, en voor de invordering van de boeten en van de kosten bedoeld in artikel 42.

Sluit de rekening van een rekenplichtige, of die welke voor hem is opgemaakt, met een voor hem nadeelig slot, dan wordt dit, evenals de boeten en kosten, bij voorkeur verhaald op den gestelden borgtocht en op de inkomsten van den rekenplichtige. Zijn beide niet voldoende, dan geschiedt de invordering van het tekort in Nederland of in de kolonie op de aldaar voor de invordering der directe belastingen voorgeschreven wijze.

Indien de rekening sluit met een voor den rekenplichtige voordeelig slot, wordt dit door de administratie uitgekeerd.

Art. 45.

Ter verzekering van de belangen der kolonie kunnen aan

rekenplichtigen voorloopig vergoedingen opgelegd worden door de autoriteiten, welke daartoe door den Gouverneur worden aangewezen.

Art. 46.

Van de in artikel 42 bedoelde boeten kan door Ons kwijtschelding worden verleend na ingewonnen advies van de Algemeene Rekenkamer.

Overgangs- en slotbepalingen.

Art. 47.

De voorschriften dezer wet worden voor het eerst toegepast op den dienst van het jaar 1911.

De aanzuivering en verantwoording van de uitgaven en ontvangsten betreffende vorige diensten geschieden op den tot dusver bestaanden voet.

Art. 48.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel van Curaçaosche Comptabiliteitswet.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize het Loo, den 7 November 1910.

(get.) WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
(get.) DE WAAL MALEFIJT.

Accordeert met het origineel.
De Secretaris-Generaal
bij het Departement van Koloniën,
(get.) V. D. HOUVEN VAN OORDT.

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal,
V. D. HOUVEN VAN OORDT.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatie-blad bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 7n. December 1910.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.

Uitgegeven den 9n. December 1910.
De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.